

ное, оставямъ ты сега но нѣма да ты забравѣѣ; често ще идвамъ тукъ да си напомнимъ, какъ съмъ ся поминѣла за вѣрѣме. Отъ тебе ще ся научѣ, какъ трѣба да цѣниѣ и да уважавамъ сегашнѣтъ си честь, и ще благодарѣ всеблагаго Бога и отеческото негово за мене стараніе.

Велко задигнѣ на грѣбъ всичкыйтъ имотъ на тѣзи сиромашкѣ челядь, а козата вѣрвеше въ дырѣтъ имѣ. Ангелина ѣ потупваше и ѣ милваше отъ радость, еще и приказваше съсъ неѣ. Ты пакъ ще да бѣдешъ наша дружкѣ, думаше ѣ, нали? Ты пакъ ще ни давашъ млѣко. Като влѣзохѣ въ кѣщи дѣцата, зарадвахѣ ся, като видѣхѣ добрѣ наредены стаи, а еще по-много ся зарадвахѣ, като видѣхѣ майкѣ си че ся облѣче въ новы и богаты дрехы. Слава Богу, си шюшняхѣ тѣ едно друго, сега майка ны е честита! Ахъ, за тѣзи великѣ милость трѣба съ присърце да благодаримъ Богу.

Минка ако и да ся случи тѣй безнадѣзбы да мине отъ таквезъ голѣмо и чернѣ сиромашество на такѣвъ имотъ,